

for disse to Partier, der godt kan se, vi ikke kan fortsætte ad den Vej, vi er inde paa, og at vi maa have dette Remontedepot ophævet.

Rode: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Opførelse af en Sommerbarakke ved Marselisborg udtalte den ærede Ordfører, at naar man var enig om, at Kongen skulde have Gardervagt ved Slottet ved Aarhus, maatte man ogsaa bygge denne Barakke. For saa vidt som den ærede Ordfører — en enkelt Udtalelse kunde tyde derpaa — mente, at der var Tilslutning fra alle Sider til dette, at Kongen skulde have Gardervagt derovre, vil jeg gerne sige, at det Spørgsmaal har vi slet ikke blandet os i. Om Kongen vil have Gardervagt, maa han selv afgøre. Det, vi har udtalt os om, er kun Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller ikke Nødvendigheden af Opførelsen af denne Sommerbarakke.

Jeg føler mig nu ikke i nogen Maade overbevist hverken af de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede Ordfører, eller af den højtærede Ministers Udtalelser. Vi har ikke talt om de Telte eller Døckeriske Filttelte, de begge to har paavist var uanvendelige ved denne Lejlighed. Vi har kun sagt, at saa vidt vi har kunnet bringe i Erfaring, er det muligt i Aarhus at skaffe Kvarter til disse 30 Gardere og 3 Underofficerer paa for Staten rimeligere og billigere Vilkaar end ved Opførelse af en Sommerbarakke. Forholdet har hidtil været dette, at Kongens Vagt har været indkvarteret paa Kasernerne i Aarhus. Naar nu disse Kaserner bliver ledige, dels blive rømmede helt, og dels bliver rømmede delvis, forekommer det mig, man burde overveje og undersøge, om ikke disse Gardere kunde indkvarteres der. Hvorvidt dette er muligt, er ikke oplyst, og vi finder derfor ikke den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører stiller dette Spørgsmaal op, rigtig. Vi tror, at Kongen meget godt kan indrette sig med sin Gardervagt ved Marselisborg, uden at det vil være nødvendigt at opføre denne Bygning til 18,000 Kr.

Den højtærede Forsvarsminister gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af den Sag, jeg havde faaet Tilladelse til at omtale, Spørgsmaalet om de omfattende Forgiftningstilfælde i Hæren. Den højtærede Minister troede ikke, han havde Myndighed til at lempe Vilkaarene for disse Soldater, som efter at have været inde den største Del eller en stor Del af deres første Rekruttid, siden skulde indkaldes til for-

nyet hel Rekruttid, men udtalte dog, at han vilde undersøge Spørgsmaalet. Det glæder mig, at den højtærede Forsvarsminister vil undersøge Sagen, og jeg vil bede ham overveje den meget nøje. Jeg kan ikke tro andet end, at naar han stiller sig velvilligt overfor Tanken, vil han ogsaa kunne finde en Udvej til at ordne Forholdet saaledes, at de unge Mænd, som har haft det Uheld — maaske paa Grund af Forsømmeligheder, der paa en Maade falder indenfor den militære Tjenestes Omraade — at blive syge, ikke skal lide det Afbræk endnu en Gang at skulle ofre et halvt Aar paa den første Rekruttid. Jeg tror, at hvor der er Villie, vil der i dette Tilfælde ogsaa være en Vej, og jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister har Villie til at ordne denne Sag paa bedste Maade.

Jeg vil gerne bede den højtærede Forsvarsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa et Forhold, der vil være af ikke ringe Betydning for hele denne Sags fremtidige Ordning for dem, der blev syge, nemlig dette: hvorledes Sygdommen er opstaaet. Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister om at drage Omsorg for, at Sagen bliver underkastet en Politiundersøgelse. Hvis et saadan Tilfælde af Masseforgiftning havde fundet Sted andre Steder, vilde der uvægerlig have fundet Politiundersøgelse Sted. Det siger sig selv, at Hærens Myndigheder ikke er i Stand til med samme Kraft og samme Erfaring at gaa i Lag med at undersøge, hvorledes en saadan Sag har udviklet sig. Dertil har man Politiet, og jeg tror, det vil være godt, at man snarest mulig indleder en Politiundersøgelse af, hvorledes disse uhygelige Tilfælde er opstaaede.

Jeg skal saa kun til sidst gøre en Bemærkning om det store Spørgsmaal vedrørende Hærens og Flaadens Arbejdere. Den højtærede Forsvarsminister værgede Marinens Officerer eller rettere sagt Orlogsværftets Ledelse, thi det er den, der har været Tale om, mod Beskyldningen for at have udvist nogen Uvillie mod den Tanke, at Arbejderne fik Betaling for de lovbefalede Helligdage. Han sagde, det var Marineministeriet, der havde modsat sig dette af økonomisk-finansielle Grunde. Jeg vil dertil sige, at det er virkelig den højtærede Forsvarsminister, som selv har foranlediget, at den Tanke kunde opstaa, at det var fra Orlogsværftets Ledelse, Uvillien stammede. Thi naar man slaar op i Bilagene paa Sp. 1034 vil man der finde den Udtalelse af Krigsministeriet, at „man har haft under